

A také Větrovan-
ka ... hrála přes
poledne pro poba-
vení všem ná-
vštěvníkům

Pokračování příště

Pondělí 11. října 2004

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kužárna
13:00	Festivalový výbor	Větrov
13:00	příjezd Radnice	
13:30	loučení Libice nad Cidlinou	
14:30	vítání Radnice	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Radnice	před divadlem
16:00	Naši furianti	velký sál
16:30		
17:00	Libochovice	
18:00	příjezd Hranice u Aše	
19:30	Naši furianti	velký sál
20:00		
20:30	Libochovice	
21:00		
22:00	zasedání poroty	kužárna
22:30	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XXXV. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Standa Šmíd. Náklad 220 ks. Cena 6 Kč.

VĚTRNÍK

Ročník XXXV.

Neděle 10. října 2004

Dnešní program

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kužárna
13:00	příjezd Libochovice	
13:30	loučení Brněnec	
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Libochovice	MÚ
15:00	vítání Libochovice	před divadlem
16:00	Oskar	velký sál
16:30		
17:00	Libice nad Cidlinou	
19:30	Oskar	velký sál
20:00		
20:30	Libice nad Cidlinou	
22:00	zasedání poroty	kužárna
22:00	společenský večer	hasičovna

Recenze

Jeden a jedna rovná se tři

První představení letošního Krakonošova podzimu nasadilo Dvojí hrou Roberta Thomase latku komediálního žánru vysoko. Ani druhý večer se tomuto žánru nevyhnul a divadelní soubor Eduarda Vojana z Brněnce ve hře Ray Cooneyho 1+1=3 zdvihl rukavici, kterou mu hodili jeho předchůdci. Cooney napsal frašku. Frašku, která stojí na klasických, tradičních principech tohoto žánru – tj. na nedorozuměních, které se vrší, kupí a toho, kdo tato nedorozumění vyrábí, nakonec převálcují. Zejména v první polovině je řada situací to-

hoto druhu komiky v textu vybudována důmyslně a se smyslem pro slovní a situační komiku. V druhé polovině už přece jenom některé vtipy nemají tuto razanci, určité postupy se opakují a autor nasazuje dosti tvrdé prostředky,

aby udržel a vystupňoval spád a dynamiku zápletky. Pro tuto komedii je velmi podstatné zorganizování prostorového řešení. Soubor z Brněnce si s tím velmi dobře poradil. Simultánní scéna, která jed-

ním prostorem označuje dva rozdílné byty, byla rozehrána přesně.

Všechno bylo zorganizováno tak, že nedocházelo k žádným chybám a zmatkům,

které by diváka mohly mást. S rychlostí a velmi orientovaně jsme přecházeli z jednoho prostoru do druhého. Tato technická organizace ostatně platí pro celé představení. Všechny příchody, odchody, všechna zvonění telefonu, všechny návaznosti akcí jsou provedeny přesně, načasovány velmi promyšleně tak, aby odpovídaly tomu, co daná situace vyžaduje. Na tomto technickém půdoryse, bez něhož se tento text nedá odehrát, se potom zvedá celý fraškovitý kolotoč všech nedorozumění, omylů a lží, které jejich autora nakonec vedou do zá-

Partneři XXXV. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

Die Garten - Galerie

Gorten Švýcarsko

Penzion BARUNKA

REKOS

KONICA MINOLTA

Ciba

sím vzpomenout na jevištního mistra Mirka Morávka. V technice jsme dokázali připravit a udělat snad úplně všechno. Od výroby scény, kterou si soubor nepřivezl, až po opravu dámských bot.

Maminka byla vstřícně důsledná a tatínek, ředitel souboru, když něco řekl, že je potřeba vykonat, tak jsme ho všichni s nadšením poslechli. Takových lidí je málo.

No! A potom přišla do mého života a tím i do inscenací vysockého divadla a také do dění národní přehlídky Svatuška. Ano. To je ta, která nám v přípravném výboru velí. Podle mého názoru to dělá dobře. Umí!

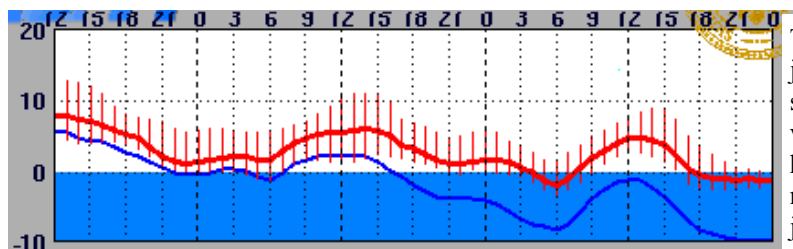
Velmi si vážím toho, že jsem mohl o vysocké přehlídce vystoupit na jevišti jako herec, ale vyslechnout si i kritické, a někdy vstřícné hodnocení odborné poroty jako režisér. Dostalo se mi takové cti, že jsem se mohl postarat o hudební stránku festivalu. Hudba na společenských večírcích, dechovka při vítání souborů před divadlem. Jako ješitný jedinec jsem v raném věku záviděl kapelám, které na přehlídce hrály na večírcích a hlavně na sejkoráku. Obojí se mi podařilo absolvovat. A za to všem pořadatelům pokorně děkuji.

Toto ohlédnutí by bylo velice dlouhé, kdybych otevřel všechny své vzpomínky. Honza Vaverka, Pepík Tomeš, Evička, Pecák, brácha. Ne, nemohu je všechny vyjmenovat, to by nestačil papír.

Ale mimo pořadatelských povinností byla i spousta krásné setkávání srandy. Moc, moc se mi dnes – s odstupem prožitých ročníků – zamlouvá činnost mladé krve v řadách pořadatelů, ale vystupujících souborů. Věřím tomu, že jejich zájem o tuto bohu libou činnost mladé generaci vydrží.

Mám radost, že i naši rodinní potomci mají zájem o divadlo a o setkávání lidí. Na jevišti nebo v zákulisí. Vše má stejnou hodnotu.

Předpověď počasí na neděli:

Teplota pod dojmem větru se bude stále více přibližovat nule. Zítra očekáváme skutečně mráz, i když bude jasno

huby – tj. k tomu, že musí přiznat pravdu o svém dvojím životě.

Herci z brněneckého souboru tomuto žánru zřejmě velice dobře rozumějí, cítí se v něm dobře. Síla jejich herectví se především projeví tam, kde dokážou dovést věcný základ situace ke zcela absurdnímu typu komiky. Například, když Barbara Brownová řekne svému muži, jenž pojídá noviny, aby neviděla fotografii, která by mohla prozradit jeho druhé man-

cuje právě v druhé polovině už s řadou vlastně jakýchsi výplní, se kterými chce zvýšit absurditu a nescyzlnost děje, je velmi dobře cítit, že jde o komiku a komediálnost jiného druhu, jež sice může vyvolat divácký ohlas, ale nemá v sobě onen náboj nescyzlnosti. Tento druh frašky se samozřejmě nemusí všem divákům stejně líbit, ale u těch, kteří tento druh divadla chápou a mají pro tento druh komiky smysl, soubor z Brněnce nepochybně dojde uznání. Vlastně tak potvrdil tu úroveň komediálnosti, která se objevila v prvním představení.

Prof. Dr. Jan Císař, CSc.

želství, téměř se soucitem a jakoby slitovně, že mu uvaří k tomuto pokrmu kávu, aby to měl čím zapít. V této absurdní věcnosti je největší síla komiky a komediálnosti této inscenace. Tam, kde autor pra-

Naši reportéři podruhé v divadle

Před

Co si představujete pod názvem 1+1=3?

Že neuměj počítat. Checheche

To jste mě zaskočili.

A ježda. No, rodinu.

Milostný trojúhelník.

Nějakou rodinu, já nevím.

Něco jsem si o té hře četl na plakátu, takže jde o nějaký manželský trojúhelník. Ale já se tam ani asi nedostanu, nemám lístek.

Nic.

Nějakou veselohru, co já vím.

Někdo studoval mat-fyz.

Co očekáváte?

Bavit se, zasmát a trochu uvolnit.

Nevím, nechám se překvapit.

Zábavu.

Víte o čem by to mohlo být?

Já jsem si přečetla v divadle, že je to o nějakých dvou rodinách, ve scéně budou dva pokoje, asi se tam budou míchat.

Vůbec nevíme.

Proč jste si vybral toto představení?

Já jsem byl pozvaný, nevybral jsem si ho.

My jsme tady na celou přehlídku, takže chodíme na všechna představení, i na pohádky.

Na doporučení.

Náhodou.

Protože už sem jezdíme asi pět let, tak nesmíme vynechat.

Na co jste se těšili?

Na všechno. Nám je to jedno, těšili jsme se na pěkná představení. A věříme, že tady budou jako byla vždycky. Jezdíme sem od prvopočátku.

Co myslíte, jaký to bude žánr?

Četla jsem to, chvíli jsem si to pamatovala a teď už si to nepamatuju. Já si typnu-komedie.

Podle vítání tuším nějakou komedii, ale nevím.

Přestávka

Kdo se vám nejvíc líbí?

Suprové, všichni jsou výborný. Ten Colombo.

Ten jejich kamarád.

Ten teplý.

Ten, jak sněd koláč.

Jste spokojení s představením?

Moc se mi líbí.

Je to levná komedie.

Je to bezvadný.

Moc.

Po

Jak se vám představení líbilo?

Nemělo chybu.

Výborný kus. Krásný.

Patronem dnešního větrníku je...

Jan Hejral nejstarší

Ohlédnutí

Pětatřicet ročníků Národní přehlídky divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou! Je tedy čas se trochu ohlédnout.

Psát o sobě je pro mne velmi složitá věc. Psát o sobě a o tom, čím obohatila vysocká přehlídka můj pohled na snažení všech zúčastněných divadelních souborů a diváků, kteří se za třicet pět let trvání zúčastnili setkávání vstřícných lidí, herců a publika? Ano. Obohatila.

Obohatila z pohledu do dílny, jak se „dělá“ divadlo, jak se přístup k vytváření představení mění. A troufám si říci, že i v pohledu do nitra lidí,

se kterými jsem se mohl seznámit. A to je právě dobře. Vnímaví lidé se mají setkávat.

Zkusím trochu vzpomínat.

Jsem jedním z mála, kdo pamatují všechny ročníky. Nechci rozebírat spory (i když vím, jak to vlastně je), kdo vlastně národní přehlídku do Vysokého doporučil?

Je pravdou, že mne tatínek a maminka chytili v roce 1971 za ruku a pravili: budeš celý týden v divácké šatně.

To byly začátky. Šatna

obnášela také noční služby a úklid „baráku“. Chodil jsem do deváté třídy a pan ředitel školy se ani moc nezlobil, když nás pouštěl z vyučování do divadla, protože jsme s Ivanem Hanušem museli být k dispozici návštěvníkům představení a samozřejmě jsme ve škole při vyučování spali.

V zákulisí divadla nás tenkrát nebylo moc. Každý dělal, co mohl. Mu-

(Pokračování ze stránky 15)

maskovaná individua byla onou loupící skupinou. Divadelní budovu kriminálníci zaměnili za budovu železnobrodské expozitury KB, jejíž architektonická podoba nejeví obvyklé znaky bankovních domů. Pokyn od typáře zřejmě zněl – „osamělý dům na větrné louce ve městě u Jizery (Železném Brodě)“ a zlodějšti hlupáci jej pochopili „jako osamělý dům na větrné louce ve městě nad Jizerou (Vysokém)“. Prosíme proto všechny svědky přítomné v pátek odpoledne u budovy divadla právě když přijela dodávka s maskovanými lupiči, aby byli policii nápomocni při pátrání (jn)

Telemark na druhou

Tak jsme si zase jednou poslechli Telemark v podání Slávky Hubačkové a zase trochu jinak. Tradice loučení ve Vysokém velí, že každý soutěžní soubor si odnese vzpomínku na jednu podkrkonošskou poudačku od této proslulé vypravěčky. Ale někdy se i mistr tesař utne.

Slávka se se svým pověstným „aifrem“ pustila do vypravování a když byla v nejlepším a strejc Florián letěl na skijích strání dolů, tak „A je to tady,“ zadržela dech Slávka, „jak to teď, probůh, zastavit?“

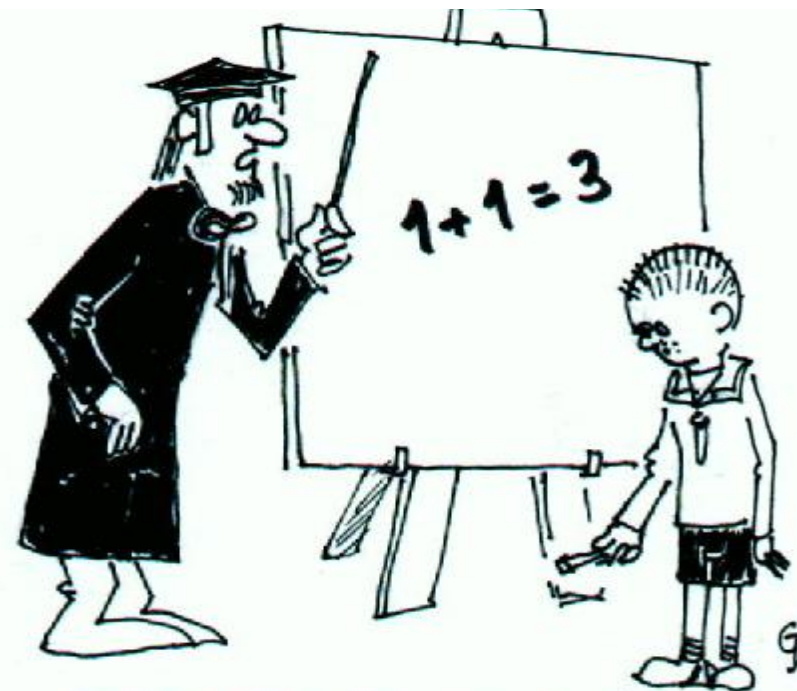
Na pomoc jí přispěchal gentlemansky Jan Vaverka st. „Slávinko, až přijdeš do toho místa příště, navrhni posluchačům dvě varianty,“ poradil jí. „Buď“ byly ty dveře zauřený nebo nezauřený. Když byly, zauřený, pak je to jednoduchý – Florián letěl z veršku a rozbil si deršku. Konec. Pokud si vyberou druhou variantu, musíš si vzpomenout.“ (jn)

*Heleďte, nechci vám nic říkat.
Jestli si chcete s mnoha lidmi tykat,
Co kulisou praštění rojení svoje mají,
Na jednom místě léta se slétávají.
Ať v důchodu již, či si dovolenou berou
Přijďte v říjnu do Vysokého nad Jizerou!*

*Divadlo denně jiné je tam k máni,
Dochází stále k vítání a k libání.
A že čas běží zapomnět již dáno,
Neboť den začíná i končí tady až ráno.*

*Mnozí sem jezdí dlouho – snad život celý,
Na čestné občanství nárok by jistě měli.
Přehlídky čas tak v život jejich již zarost,
Že koncem září začínají mít starost.
Noclehy, strava – vstupenky, aby byly.
A zdali zase přijede, kdo jim milý!*

*No, jsme tady rádi a mezi svými.
Já budu opět vždy večer skládat rýmy.
Jsme zase doma jako ti tažní ptáci.
Mějte nás rádi – ten týden – Vysočáci!
J.H.*

STUDENTE COONEY, Z VÁS TEDA
MATEMATIK NEBUDE. VY ROSTETE
LEDA TAK PRO DIVADLO

Splnilo moje očekávání.
Skvělý.
Co herecké obsazení?
Nejlepší byl ten teplouš.
Každý byl na svém místě.
Nejlepší byl malíř, ten odshora.
Nejvíce se mi líbil Stanley.
Jaká byla atmosféra?
Bezvadná.
Šli byste na drama?
Rozhodně ne. V téhle době
není radno chodit na dráma.
Při drama usínám.

V šatně
Jak se vám hrálo?
Výborně. My jsme tady po-
třetí a tady ty diváky známe,
pro nás nebyli překvapením.
Tady je to parádní-na Vysokém
vždycky.
Bylo dobré publikum?
Určitě. Každopádně skvělé.
První třída.
Fantasticky reagovalo, ještě
dřív, než jsme čekali.

SaM & TaL

Představujeme

Divadelní soubor

Eduarda Vojana Brněnec

Půdička Krakonoše je téměř ideálním místem, na kterém se dělají rozhovory se zástupci souborů. Se svými strastmi a slastmi spojenými nejen se souborem se nám svěřila režisérka včerejší inscenace, paní Jana Čiháková.

Paní režisérko, jak jste jako soubor začínali?

My vlastně nezačínali, tenhle soubor existuje již víc než sto let, takže tu brněneckou tradici tvořili jiní. Ale soubor v tomto složení pracuje od konce 70. let minulého století. Přibližně ve složení v němž diváci viděli crazykomedii 1 + 1 = 3 jsme vytvořili 16 inscenací. Ve Vysokém jsme potřeť. Poprvé jsme tu byli v r. 1989 se hrou Drak je drak, podruhé v r. 2000 s komedií Monsieur Amédée. Tehdy jsme tu získali cenu diváka. Soubor dělá především komedie.

Proč jste přišli do Brněnce, jak jsem se dočetl v programové brožuře, a v čem spočívají ty dobré podmínky, které pro vás vytváří obec, jež je vašim zřizovatelem?

My nepřišli do Brněnce, vždycky jsme tam byli. Herci sice pocházejí z několika obcí v okolí,

ale původně byl naším zřizovatelem závod Vlněna Brněnec. Přechod si vynutily vnější okolnosti před sedmi lety. Obecní úřad se nás ujal. Je vlastníkem Lidového domu, v němž máme domovské jeviště. Můžeme ho zdarma využívat, hrajeme tu, zkoušíme. Obec nás podporuje finančně, dokonce hradí odbornou pomoc brněnského herce Jana Kučery. Zkrátka vytváří nám perfektní zázemí.

Jak se soubor podílí na kulturním dění v Brněnci?

Domnívám se, že jeho podíl je podstatný. V místě zase tolik kultury není. Do Svitav je to 15 km, do Brna 60, takže pro mnohé domácí je soubor přinejmenším nositelem dobré zábavy.

Jak vlastně vznikají vaše inscenace a jaký je podíl obou párů profesionálů?

Lze říci, že pan Kučera nám pomáhá soustavně už 19 let. Při čtených zkouškách přijíždí tak jednou do měsíce. K závěru zkoušek se jeho účast stupňuje. Soubor mu bezmezně věří, je profesionál a na úrovni herců je to znát. František Lešovský pomáhá se scénou, svícením, kostýmy a tak.

A vy?

Já vedu zkoušky mezi tím.

Inscenace je skutečně na výši, crazykomedie není vůbec jednoduchý žánr a trefili jste ho vel-

dráček za SČDO poděkoval Vysokým za představení, které se mu prý velmi líbilo. Prohřešky na soubor neprozradila ani hosteska Katka (netušíme, zda byl soubor tak bezproblémový, či se Katka bála cokoli říci).

Jako poslední z pořadatelů si vzal slovo starosta domácího i soutěžního divadelního souboru Krakonoš Jan Vaverka st. „Těžko se mi nalézají slova loučení. Rád bych se s vámi rozloučil – těžko – za chvíli se znovu sejdem!“ Pak, jak v nějakém sci-fi filmu se starosta Vaverka rozdvojil, neb předal drobnou upomínku sám sobě, popřál si brzkého návratu do Vysokého a sám sobě poděkoval za příjemný pobyt na přehlídce.

Jménem souboru poděkoval Jiří Pošepný přípravnému výboru za možnost, že DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou mohl hrát na přehlídce ve Vysokém a že si své soutěžní představení odehrál hned první den a má to již za sebou.

“Děkujeme Katce i technikům, že se o nás dobře starala, doufám, že po nás nic špatného nezůstalo, případné dluhy někdo zaplatíte,“ dodal ještě představitel Richarda-Michala na odchodu a zamířil k trojnásobnému objezdu kostela, jenž podle zdejších tradic zaručuje brzký návrat do města. (jn)

Zvláštní zpráva!

Našemu zpravodaji se podařilo zjistit velmi zvláštní, senzační zprávu. Jak jste zajisté slyšeli v médiích, v pátek byla přepadena pobočka Komerční banky v Železném Brodě a zloději si odnesli částku ve výši 80.000 korun. Lupiči byli odhaleni. Vzpomínáte si na maskované komando, které se objevilo v pátek v odpoledních hodinách v prostoru před divadlem Krakonoš ve Vysokém nad Jizerou? Ano, nepletete se, dotyčná

(Pokračování na stránce 16)

Lat'ka byla nasazena

Včera dopoledne bylo hodnoceno soutěžní představení domácího divadelního souboru Krakonoš Dvojí hra. Jelikož prof. Císař se slovy, že „Milanovi řekl již vše“ odmítl Vysocké hodnotit, přijal tuto úlohu prof. František Laurin. „Riskoval jsem vyhnání za hranice města, čímž bych zcela jistě ušetřil pořadatelům peníze za jednoho porotce,“ postěžoval si. Konstatoval, že se dobře hodnotí práce lidí, které člověk zná a tuší jejich reakce. „Předesílám, že začátek přehlídky v provedení vysockého souboru byl opravdu šťastný. Důvod výběru titulu je pro mne velmi pochopitelný, protože je divácky přitažlivý, ač pro mne žánrově nezařaditelný,“ řekl F. Laurin. Pro lepší orientaci v žánru by hru prý s profesorem Císařem přepsali: „Řekli jsme si, že bychom jednu z figur na začátku přinutili vysvětlit divákům dění na jevišti, aby pak měli možnost sledovat tu rafinovanou hru herců.“

Vysockým porota sdělila v podstatě samé klady, pohrávala si s nedostatky předlohy Roberta Thomase a předmětem kritiky se staly drobnosti, které také mohou v kontextu hry nabývat větších významů – rozepnuté či zapnuté sako mužských hrdinů, vybavení bytu bohaté Švýcarky a podobně. Jak

vyplývá z výše řečeného, nejvíce těchto drobných výhrad měl scénograf Mgr. Petr Kolínský, jenž však svůj projev zahájil pozitivními slovy: „Včera jsme viděli krásné divadlo, krásné ženy a krásné dekorace.“

Co se týká konkrétně dekorací, pak vězte, že pochází z padesátých let minulého století a už zde v divadle hrály. Jsou skvěle zachovalé, neboť jsou vzorně opečovávány ve fundusu DS Krakonoš.

Včerejší rozborový seminář uzavřel předseda: „Jde o to, abychom se podobně jako včera bavili i nadále. Tragédie se svým způsobem dělá snáz. Lat'ka byla letos nasazena, zvláště po komediální stránce.“ (jn)

Tak Vysočáci, zase někdy ve Vysokém!

„Sice se s vámi teď rozloučím, ale netěšte se, do konce týdne tady budete zařezávat, až se z vás bude kouřit,“ zahájila loučení na malém sále s prvním soutěžním souborem DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou Hana Dohnalová zastupující přípravný výbor KDP. Vlastimil On-

mi přesně. Jaké je vaše povolání?

Jsem původním povoláním účetní. Teď už 14 roků s manželem podnikáme, máme hostinec a cukrářskou výrobu.

A jak dlouho děláte divadlo?

Poprvé jsem hrála pozdě – ve svých 35 letech, chytla se drápkem,

ale to asi znáte. Lidem kolem ochotnického divadla se to stává. A teď mě to zevnitř i zvenku žene do další a další práce. Nejde to zastavit.

Jak dlouho jste inscenaci zkoušeli?

Poměrně dlouho - vzhledem k žánru. Asi rok, možná i o něco déle. Chci, aby všichni hráli společně, proto to trvalo tak dlouho.

Co je pro vás v divadle tou nejvyšší metou?

Chtělo by se mi říci, že Hronov. Tam jsme zatím nehráli. Se souborem tam ale pravidelně jezdíme. Hronov je příliš zavazující. Za vrchol svého snažení považujeme vysocký Krakonošův divadelní

podzim.

Uvažovala jste někdy o tom, co vám ta práce dává? Nemáte pocit, že je trochu řehole, dělat divadlo na takové úrovni, jakou jste předvedli a že se ze zábavy stává povinnost?

Ne, dostáváme za to přátelství, kamarádství, ta parta je ráda spolu, celý soubor divadlem žije. Jezdíme se spolu učit k profesionálům do Brna. Soubor je velice soudržný, každý chce dělat divadlo. V denodenním shonu je příprava inscenace docela příjemnou změnou a odpočinkem.

Co vám v souboru schází?

Dobrý by byl dětský soubor, vychovat si mladé, aby divadlo v Brněnci mělo pokračování. Nenalézáme ale nikoho, kdo by se mu mohl věnovat.

Odkud jste se dostali do Vysockého, myslím z které přehlídky?

Pardubický kraj, vlastně nově vzniklý, má novu postupovou přehlídku u nás v Brněnci. Chtěli jsme něco zvláštního, tak jsme ji nazvali Sněhový Brněnec. Sněhový od sněhu, kterým zdobíme cukrářské výrobky z naší výroby a rozdáváme je účastníkům. No, a porota sem nominovala zrovna nás.

Pěkné, děkuji a přeji, ať se vám tady i jinde daří.

(vy)

Příště bydlení s dozorem

Na poradě přípravného výboru se tajemnice poroty Simona Bezoušková zeptala, zda by bylo možné ubytovaným na Větrově rozdat více klíčů od budovy, tedy každému jeden, neboť ne všichni přicházejí na pokoj společně a nedobytnost budovy po dvaadvacáté hodině jim znepříjemňuje pobyt.

Nejprve dostala striktně zápornou odpověď. S variabilním řešením však přišel starosta DS Krakonoš Jan Vaverka st.: „Pokud nejste přátelé spokojeni, pak existuje několik variant. Za prvé je možné vyšroubovat zámek a dveře pak jdou volně a bez zábran otevírat. Za druhé se můžete příští rok nastěhovat do školního ústavu, kde budete moci bydlet i za dohledu vychovatele, jenž bude zapisovat vaše pozdní příchody. Tam budete mít klíče každý, neb jsem jich nyní pět tisíc objednával.“

Přípravný výbor však ubytované na Větrově uklidňuje, že

hlavní dveře hotelu se už nebudou ani v noci zamykat, aby se každý dostal bez překážek na své lože. Problém by mohl nastat jedině tehdy, kdyby někdo zapomněl na ostatní a zamkl za sebou, čímž by ostatní bez klíčů odsoudil k noci na čerstvém horském povětří. Tak tedy, přátelé-dočasní obyvatelé Větrova, nezamykejte za sebou hlavní dveře!

(jn)

Večer bude sranda

„Jak přivítat skorovysočáky, jejichž obličej je jsou tu už tak profáknuté. Plný sál máte, spokojené publikum také - tak snad jen ať vám to nadšení vydrží alespoň třicet pět let,“ uvítala včera odpoledne DS Vojan Libice nad Cidlinou Svatka Hejralová. Vlastík Ondrá-

KA: Spíš nedokážu pochopit, že jsme dva se stejnými prožitky.

KD: Mám problémy s identitou. Za chůze sám sebe potkávám po baráku.

Hejd: Děkuji za rozhovor. Čiňte se, ať je vás víc.

KRTEK se pídí po veliké hvězdě – tak zní název hudební megašou KRTKA. Předsedovi odborné a odporně upřímné poroty jsem si dovolila položit několik krajně vlezlých otázek:

Hejd: Jak se vám ve Vysokém líbí?

PP: No zvykám si. Je tu krásný kraj.

Hejd: Jak se stavíte ke svému krajně zodpovědnému úkolu?

PP: Se všemi soutěžícími se cítím být krajan, tedy krajně s despektem...hm...respektem.

Hejd: Co vás vedlo k tomu roli krajního předsedy poroty přijmout?

PP: Rád sedím na kraji, tak mi byla role krajně nepříjemného krajního porotce souzena.

Hejd: Co vás dokáže krajně nepříjemně překvapit?

PP: Když krajan nezná kraj, abych vysvětlil - kolegyně pokládá kraj za střed.

Hejd: Snad střed za kraj?

PP: No, ona je ze Středních

Čech a sedla si na kraj, čímž mě krajně vykojila.

Hejd: Podle kterých kritérií hodnotíte?

PP: Abych byl upřímný, podle striktně kritických kritérií. Jsou to krajní meze.

Hejd: Písně z kterého kraje se vám líbí nejvíce?

PP: Berete to od A nebo od Z?

Hejd: Zvolte zlatou střední cestu.

PP: STŘED?! Jak to myslíte?? My nejsme průměrná soutěž. My jsme krajně na vysoké úrovni.

Hejd: Máte svého favorita?

PP: Víte – nebudu vám lhát. Nashledanou.

Hejd: Tak to byl krajně upřímný rozhovor s krajně odborným porotcem.

Radostná revoluce

Letos proběhla revoluce v časové organizaci přehlídky. „Na letitý nátlak jednoho muže se letos změnil začátek semináře na půl desátou dopolední, neboť pro něj byla devátá nepřijatelná,“ vysvětlil půlhodinové oddálení začátku pravidelného dopoledního rozborového semináře prof. PhDr. Jan Císař, CSc. Jak vidno z reakce předsedy poroty, toto revoluční hnutí patří k těm, která jsou veřejností vítána s radostí.

(red)

KRTEK informuje

Během včerejšího rána pozorní diváci mohli v průběhu ranního vysílání KRTKA zaznamenat téměř šokující záznam z klonování techniků. Vypravila jsem se tedy za nimi se zvědavostí a řadou pochybností o úspěšné klonaci.

Hejd: Pane Aleši....

KA: Nikoliv, já jsem ten druhý...

Hejd: Pardon. Pane – jak vás mám vlastně sklonit – klone, jaké jsou vaše první dojmy?

KA: Necítím se být klonem, připadám si jako originál...NE – Já JSEM ORIGINÁL. Cítím – tedy jsem – říkejte mi Aleši.

KD: Ty nejsi Aleš, jsi David. Ten druhý!!! Nebo ten první?? Udělej si v tom pořádek!!!

Hejd: Tedy Aleši, jak se cítíte po operaci?

KA: Nádherně, doporučuji každému. Je mi 22 let, ale tělo mám dvě hodiny. Žádná cirhóza, trombóza, skleróza, protéza – nic!!! Prostě krásné nové tělo....tedy... krásné.....to nemohu říct.

Hejd: A vy, Davide?

KD: Při procesu klonace nám lékařský tým opomněl udat rozlišovací znamení. Po vnější stránce jsme, bohužel, nerozpoznatelní.

Hejd: Proč jste byl klonován právě vy?

KA: No vzhledem k mému vzhledu to vzhledem být nemůže. Asi pro to, co umím.

KD: Jsme malí, ale šikovní a teď to celé na druhou.

Hejd: Byl jste tedy sklonován i se schopnostmi svého originálu?

KA: Já jsem originál!!!

Hejd: Pardon, jak mám tedy poznat, jste-li klon, či originál?

KA: V tom si, paní, udělejte pořádek sama, ačkoliv, jak tak na vás koukám...

Hejd: Když jste tedy zcela stejný, nepřijdete si jako schizofrenik?

ček zase prozradil, jak se po Vysokém šušká, že ulicemi bloudí Oskar. Snad je to pravda. To uvidíme dnes odpoledne a večer.

Odpověď jim přišel k mikrofonu Jaroslav Vondruška. Ten však v duchu dnešní doby odkázal tazatele na své tiskové mluvčí. Čtete správně. Pan Vondruška má těch mluvčích totiž hned dvacet. A ti všichni slíbili, že dneska “bude sranda“. Tak tedy dnes odpoledne a večer s DS Vojanem Libice n.C. a jejich Oskarem.

(jn)

Počasí jsme si přivezli

„Nejsou nováčci a dobře vědí, do čeho jdou,“ přivítala před divadelní budovou DS Eduarda Vojana z Brněnce Svatava Hejralová a připomněla heslo, které vládne ve Vysokém stejně jako v Brněnci – škoda každého dne, kdy se nezasmějeme.

Podle Vlastíka Ondráčka včera Krakonoš předvedl soubor z Brněnce svou vlídnější tvář a ozlatil své hory slunečními paprsky. Vítaný soubor si však dovolil opakovat, že si slunečné počasí přivezli ze svého domova a odspěchal se chystat na své večerní představení hry Raye Cooneye „1 + 1 = 3 - Jeden a jedna rovná se tři“.

(jn)

Konečně – odhalení!

„Vážení přátelé, neodcházejte, míří sem vzácný host, držitel zlatého Oskara. Počkejte, hned ho budete moci s námi přivítat a odhalit spolu s ním jeho pamětní desku u hlavního vchodu do divadla Krakonoš!“ znělo naléhavě ulicemi Vysokého. Lidé se zastavovali, podívali. Pak ale skutečně před divadlo připlula luxusní limuzína, z níž vystoupil muž s obrovským baretem a tváří ukrytou za černými skly brýlí. Po obou bocích ho doprovázely sličné přítelkyně a trojice zvolna předstoupila před schody do divadla, kde je čekalo uvítání.

Za zvuku fanfár tajemný host odhalil pamětní desku, která bude celý týden viset na čelní stěně divadla. Do Vysokého totiž zavítal Jiří z Poděbrad a Libice. Pohlédl na desku, přistoupil k mikrofonu, odkašlal si a prohlásil: „No. Konečně. Děkuji.“

(jn)

Informační středisko

Nejrychleji se zaplňovalo představení z Brněnce **1 + 1 = 3** (hrané jen jednou) a Goldoniho **Treperendy** – obě vystoupení Třebchovic, ač nováčka přehlídky. Tady někteří zájemci odešli s prázdnou a doufáme, že se na nás pro to nezlobí. Na dalším místě v zájmu diváků bodovala vysocká **Dvojí hra**. V průběhu přípravy mizely i vstupenky na **Oskara** z Libice.

Také ostatní hry programu úspěšně bojovaly o přízeň diváků. V závěsu se drželi **Naši furianti** a další večerní představení. Nejmenší úspěch zaznamenaly první termíny **Gazdiny roby**, ale i **Ženitby** a **Na správné adrese**. Kupodivu i **Pohádky pro myšky**, zatímco **Král k sežrán** byl obsazen celkem rychle.

Distribuce vstupenek probíhala docela v pohodě díky zlatým pomocníkům, Tomáši Tichánkovi, Pétě Pánkové a především Matěji Slámovi. Svou troškou do mlýna přispěli i Věrka Preisslerová, Daniela Hejralová a Petr Srna. Všichni byli odhodláni nejen zdolávat záplavu vstupenek a vrtkavá přání diváků, ale i čelit mým náladám a komandování, stejně jako rozmarům programu na počítači. Strpěli i

dohledávání a předělávání. Vydřeli všechno a zasloužili se o to, že většina návštěvníků snad byla spokojena.

Kromě souborů a kurzistů, kteří tradičně doplňovali svůj počet, se ubytovalo ve Vysokém přes stovku divadelních nadšenců. Jedna perlička. V pátek šlo poměrně všechno hladce až do doby, kdy přijely 3 + 1 návštěvnice umístěné na vlastní přání do soukromí. Byly přiděleny k Mařatkům, kteří nabídli své komnaty. Zapomněla jsem jen na jednu maličkost – zatajila jsem to paní Mařatkové. Trocha nervozity, ale díky ochotě paní domu bylo ke spokojenosti všech zúčastněných nakonec bydlení zajištěno. Též díky spolupráci paní Doubkové na Nístějce a paní Plůchové na sokolovně.

Pomohli jsme dodat i nové uvaděčky a uvaděče. Zbývá ještě připomenout letošní reportéry snažící se přemluvit diváky k vyjádření. S diktafonem budou před a v divadle komunikovat Pétě Pánková, Leonka Tichánková, Zuzka Velagyiová, Tomáš Tichánek, Petr Srna, Matěj Sláma a Jan Čerták. Tomáš pak výsledky rozhovorů rád musí zpracovat.

Ivana Řehořová

Nedělejte to hlavně blbě!

„Během těch třiceti pěti let nás máme stále více kytic, a proto jsem si už dnes musela připravit tahák se jmény, abych na nikoho nezapomněla,“ svěřila se včera ráno na hřbitově při tradiční pietní vzpomínce předsedkyně přípravného výboru KDP Svatava Hejralová.

Na počátku seznamu byli Miluška a Pepa Kučerovi, kteří měli na starosti cukrovinky, Jirka Kučera, Adéla a Láďa Hanušovi. Stále všem chybí Mírek Morávek se svým nakažlivým smíchem i jeho všudepřítomná žena Jaruška, nevzpomenout nejde ani na Josku Petrušku, Milana Trunečka, či prvního Krakonoše Pepu Tomše, Bětušku Nesvadbovou a Libuši Kramářovou. Pivo v divadle točil taktéž Vlastík Volmut, stánek vedl Jožka Hamar, v pokladně sedávala Jana Bláhová, písmo na cedulkách po celém Vysokém patří Pepovi Mercovi. „A pak lidé mému srdci nejbližší – můj tatínek Vašek Hladík, který dělal pořadatele, a babička Hejralová,“

dodala zastřeným hlasem Svatka a přidala tichou prosbu: „Pomozte nám i letos zajistit přehlídku, což je čím dál náročnější.“

Podle jejích slov jí však těší, že se v řadách pořadatelů přehlídky objevuje stále větší množství mladých tváří. „Už jsme si s Evičkou posteskly, že patříme k posledním, kdo to táhne shora,“ svěřila se Svatka. „Už není nikoho, kdo by nám jako babička Hejralová řekl, děláte to blbě!“ (jn)

Změna vlády

Tak a od včerejšího dne se změnila vláda nad městem Vysoké nad Jizerou. Veškerá práva společně s klíčem od městské brány předal starosta Jindřich Matura do rukou Krakonoše. Do příští neděle

tak všechny problémy v tomto horském městě mají ve svých rukou pověsti duchů hor a divadelníci. (red)

